

VASTLAPÄÄVA TÜÜ' JA KIILDMISE'

- Vastlapäävaga pidi mõtsavidämine ütele poolõ saama.
- Päält vastlapäivä võti' naasõ' käsile tsuvvanüüre tegemise ja alostiva' kangakudamisõ jaos keträmisega.
- A vastlapäävä, midä inämb naistõ pühäs arvati, tohe-es käsitüüd tetä' (nõgluminõ, keträminõ, kudaminõ) ega mõssu mõskõ'. Kiä tuud tekk', tuu lambil pidi vilets vill kasuma ja linakasu punda (kehväs – kängo) jäämä. Mõnõl puul külh arvati, et tuul pääväl mõst mõsu umbõ puhas ja valgõ saavat.
- Vokiq kākidi' är' ni hiideti tekk vai lina üle.
- Pailu ni nüüre võisõ pletti' (tsuvvölõ vai rekolõ).
- Linapõllu pääl vai liugõlõmisõ kotussõn tekk' pernaanõ tuld ni pallõl' õnnõ linakasuk.
- Nurmõ pääle viidi paar viglatäüt sitta (mõnõl puul kuurma vai kogonistõ kolm), et olossi vilä-õnnõ.
- Käüti kah võõrit lambit pügämän tõsõlõ kah'o tegemises vai kohtuõnnõ saamisõs.
- Nuuri hobõsit ni härgi panti edimäst kõrda vankrõ vai adra ette, et parõmbahe oppust võtassi.
- Külvimiis pidi 9 kõrda süümä, sõs and' nurm 9 kõrda suurõmba saagi.
- Naase' võisõ' kõrtsi minnä', a külän käümine oll' tuu päiv keelet.
- Kafaõnno jaos panti lauda läve ala ravvast asjo.
- Pääd pidi 7 kõrda sugima, et hiussõ' ilosa' ja tihtsä' kasussi, ka lõigada' om hää.
- Silmnäko pidi 9 kõrda mõskma vai sukugi mitte – sõs tulõ-õi kiholasõ' suvõl purõma.
- Vastlapäävä õdagu tohe-es tuld palama panda', muido väsüvät hobo ruttu är'.
- Magama pidi minemä aovalgõn. Kiä nii es tii', tuu oll' terve' aastak aiglanõ ni ummi tõiega hädän.
- Hummogu üles heräden tohe-es piiglihe kaia', võisõt tedretähe' saia'.
- Vastlapäävä käüti košan.
- Et tütrigilõ pall'o kosilaisi tulõs, pidi' nä haokubo' sälän ümbre kao juuskma.
- Sannan oll' hää är' kävvü' inne õdagusüüki.